skellig Opfattelse af, hvordan et saadant Organ burde være. Det blev derfor Fru Arenholts Opgave at lede saavel Bladets Indhold som Læsernes Interesser ind i det Spor, der passede til Bevægelsens enkle og nevtrale Program, og dette lykkedes fuldtud paa Grund af hendes sikre Overbevisning om, at den en Gang anslaaede Linie var den eneste rette, og at hun ikke burde afvige fra den.

Herfor skylder vi Tak! Men ikke mindre for, at Fru Arenholt gennem fem Aar blev paa sin Post og først overdrog den til en anden, da hendes Tid ikke længere slog til. Thi den, der selv har prøvet at holde et agitatorisk Blads Indhold indenfor en bestemt, snæver Ramme, vil vide, at Opgaven bliver vanskeligere med hvert Aar, der gaar. Det Arbejde, der udføres, former sig nogenlunde ens i alle Indlandets Foreninger, og de Bevægelser, der rejses eller fortsættes i Udlandet, er alle af lignende Karakter. Redaktøren faar derved efterhaanden en Følelse af bestandig at skulle gentage sine egne Udtryk, Vendinger, Opfattelser og Synspunkter; thi en Agitation, der kan falde nogenlunde let fra Talerstolen, hvor der er Lejlighed til større Bredde, er ofte baade vanskelig og trættende i det knappe Skriftsprog.

Enhver, der forstaar, hvad Fru Arenholts faste Plan og rolige Pen betød for Bladet i den første, bestemmende Aarrække, vil i Dag mindes hendes store, uegennyttige Arbejde og med Varme slutte sig til den Tak, vi herved sender hende.

C. D.

En Berigtigelse.

I »Kvinden og Samfundet« for 30. Oktober 1915, skrives nogle Bemærkninger om Dannelsen af den københavnske Afdeling af D. L. f. Kv. V. Artiklen er ikke undertegnet, men af en udtrykkelige Fremhæven af, at Redaktionen staar inde for den, maa det vel sluttes, at den stammer fra Redaktøren selv, Fru Gyrithe Lemche. Det antydes i Artiklen, at jeg paa Aalborgmødet i Sommer skulde have fremstillet Forholdet til den internationale Alliance saaledes, at denne ikke har haft anden Forbindelse med danske Kvinder, end gennem »Landsforbundet for Kvinders Valgret«, og ingen Forbindelse vilde faa med danske Kvinder hvis, det nye »Dansk Landsforbund for Kvinders Valgret« ikke blev dannet.

En saadan Fremstilling har jeg selvfølgelig ikke givet. Jeg har klart og tydeligt fremstillet de danske Kvindeforeningers Forhold til den internationale Alliance og udtrykkelig fremhævet, at Valgretsforbundet stod i Alliancen Side om Side med Landsforbundet, og at det utvivlsomt vilde blive staaende deri.

Det blev fra nogle Medlemmers Side foreslaaet at kalde det nye Forbund »Dansk Afdeling af den internationale Alliance for Kvinders Valgret«; jeg svarede dertil, at vi ikke kunde antage dette Navn, da Valgretsforbundet jo ogsaa stod i Alliancen.

Sagen blev yderligere uddybet derved, at Fru Rambusch paa Spørgsmaal om, hvorvidt man som Medlem af D. Kv. S. kom i Forbindelse med den internationale Alliance, svarede, at det gjorde man ad indirekte Vej, idet D. Kv. S. staar i Valgretsforbundet, men at det jo ikke overflødiggjorde Dannelsen af det nye »Dansk Landsforbund for Kvinders Valgret«, idet der jo var talrige Kvinder, som ikke ønskede at være Medlemmer af D. Kv. S., men som gerne vilde støtte Kvindevalgretsbevægelsen i Udlandet. Hun nævnede saaledes udtrykkelig i denne Forbindelse, at hun absolut ikke kunde tænke sig at være Medlem af D. Kv. S. efter at Valgretten var gennemført, da hun fandt, at en Forening af den Art nu var ganske overflødig, men at hun meget gerne vilde støtte Valgretsarbejdet i Udlandet.

Alle der var tilstede paa Landsmødet vil vide, at dette er i den

---

Spørgsmaalet om og Agitationen for en Forfatningsændring henvist til en Komite, der bestod af Medlemmer af politiske Partier, Fagforeninger og andre Foreninger, der krævede lige og almindelig Valgret. Men i 1908 opløstes denne Komite, og Agitationen har siden da været ført af det socialdemokratiske Parti i Forbindelse med Fagforeningerne. Socialdemokraterne samlede i 1911 godt 320,000 Underskrifter paa en Petition til Regeringen om almindelig Valgret, og da Parlamentet aabnedes i 1912, den saakaldte »røde Tirsdag«, var det nær kommet til Uroligheder med Politiet, saaledes trængte Folkemasserne paa.

Den nuværende Regering, der er udgaaet af Valgene i 1913, har under disse forpligtet sig til at fremsætte Forslag til en Forfatningsændring i Retning af almindelig Valgret samt at fjærne de af Grundlovens Paragrafer, der stiller sig hindrende overfor Kvindernes Valgret. Den 1. Nov. fremsatte Regeringen sit Forslag, og her hedder det i § 80:

»Retten til at vælge Repræsentanter til andet Kammer tilkommer mandlige Indvaanere, hollandske Medborgere, eller dem, der af Loven erkendes som saadanne, der har opnaaet den Alder, Loven vedtager, hvilken dog ikke maa sættes lavere end til 23 Aar, samt kvindelige Indvaanere, der ejer samme Kvalifikationer, for saa vidt Loven vil tildele dem Valgret paa Betingelser, der ikke har nogen Forbindelse med deres økonomiske Forhold«.

Dette Forslag indeholder et virkeligt Fremskridt for Kvinderne, da de ikke længere vil være diskvalificerede, foruden at Forfatningsforslaget oven i Købet *henstiller* til Valgloven at give Kvinderne politisk Valgret.

Men hvilke Kvinder skal have Valgret — og hvilke ikke? og hvorfor stiller Forslaget de samme Betingelser for begge Køn, hvor det gælder Valgbarhed, men ikke hvor det gælder Valgret? Disse Spørgs-